

Све жешће препирке унутар Европе би неке са стране могле деловати као неминовна последица горке завршнице преговора између Грчке и кредитора, каже Штиглиц.

"У суштини, европски лидери коначно почињу да откривају реалну природу текућих преговора о грчкој дужничкој кризи, а откриће није нимало пријатно, јер је очигледно да се далеко више ради о моћи и демократији, него о новцу и економији", оцењује угледни светски економиста и нобеловац Јозеф Штиглиц у коментару за портал "Социал Европе".

Чињеница је да су економске мере које су пре пет година наметнуте Грчкој у оквиру програма "тројке" међународних кредитора (Европске комисије, Европске централне банке и Међународног монетарног фонда) биле дубоке, због чега је, како оцењује угледни економиста, уследио пад бруто домаћег производа (БДП) Грчке за 25 одсто.

Штиглиц наводи и да се не може сетити ниједне рецесије која је изазвана тако намерно и која је имала толико катастрофалне последице, будући да је актуелна стопа незапослености међу омладином у Грчкој преко 60 одсто.

"Запањујуће је да је 'тројка' одбила да прихвати одговорност за било коју од тих последица, или да призна своје лоше прогнозе и моделе, али још више запањује то што

европски лидери нису научили ништа, јер 'тројка' и даље захтева од Грчке постизање примарног буџетског суфицита од 3,5 одсто БДП-а до 2018. године", пише овај нобеловац.

Како додаје, економисти широм света су суфицит који су кредитори зацртали Атени окарактерисали као казнену меру, која ће готово сигурно гурнути Грчку у још дубљу кризу.

"Тешко је рећи грчком народу шта да заокруже на референдуму 5. јула, јер ниједна алтернатива - односно усвајање или одбацавање услова 'тројке' - неће бити лака, и обе опције носе велики ризик", поручио је Стиглиц.

Према његовом мишљењу, заокруживање речи "да" на референдуму донело би рецесију без краја, док би заокруживање опције "не" отворило извесну шансу Грчкој да, захваљујући снажној демократској традицији, преузме судбину у своје руке.

Грађани Грчке би тако, оценио је Штиглиц, добили прилику да креирају будућност која би, можда не тако просперитетна као у прошлости, донела далеко више наде него бескрупулозно мучење у садашњости.

(Танјуг)